

[Rosing.]

som helhed, men ønsker en grundig og kritisk gennemgang af enkelthederne i udvalget.

Angående forslag til lov om ungdomsklubber m. v. i Grønland vil jeg sige, at jeg tidligere flere gange fra denne talerstol har gjort opmærksom på den hurtige opståen af ungdomsproblemerne i Grønland, og jeg har i Grønlandsudvalget af 1960 bl. a. foreslået, at staten skulle bevilge penge til opførelse af egnede lokaler til ungdomsklubarbejde, men dengang forstod man ikke den alvorlige situation, vi allerede var inde i. Jeg vil derfor uden kommentarer på det varmeste anbefale en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Jeg har kun grund til at takke ordførerne for de fremsatte udtalelser og navnlig for det givne tilsagn om en positiv og — som det blev sagt af hr. Dupont — grundig behandling i det udvalg, der bliver nedsat.

Det er meget forståeligt, at der blev givet udtryk for, jeg havde nær sagt forundring over mange af de ganske særlige problemer, der her kom på tale, allerede af den grund, at man i Grønland selvsagt må arbejde under andre forhold end dem, vi lever under i det øvrige land. Det gælder ikke alene på skoleområdet, men også på det klubområde, der her er på tale.

Der er blevet redegjort for de fleste af disse problemer dels i fremsættelsen, dels i de meget omfattende bemærkninger, som vi netop har lagt vægt på blev så fyldestgørende som muligt. Derfor skal jeg ikke komme nærmere ind på en del af de rejste problemer, men er naturligvis indstillet på at drøfte de fremsatte ønsker under et kommende samråd.

Den mere historiske udvikling — og her tænker jeg kun på tiden siden gennemførelsen af den nugældende skolelov — er der redegjort for i de indledende bemærkninger til lovforslaget, og det fremgår heraf — som hr. Dupont og andre har nævnt — at skolevæsenet har været i en stadig udvikling, men med en særlig hjemmel, der givetvis ikke kan lade sig praktisere fortsat. Det må være påkrævet at få tilvejebragt det lovgrundlag, der ikke alene er nødvendigt, men også er ønsket i Grønland.

Det er rigtigt, som det har været nævnt, at allerede udkastet til lovforslaget har været genstand for megen diskussion — hr. Lembourn føjede til: en meget lidenskabelig diskussion — som har givet anledning til meningsudvekslinger i Grønland, ja, for så vidt også her af herboende grønlændere. Enig eller ikke enig, så anser jeg en sådan tilkendegivelse, selv om en del af det, der er kommet til udtryk i skrift og tale, i visse tilfælde har skudt over målet, for at være meget værdifuld, fordi den er udtryk for, at befolkningen engagerer sig i problemerne, og jeg vil da udtale håbet om, at denne aktivisering, denne engagering, også følges op på mange andre områder, ikke mindst når det drejer sig om produktions- og erhvervsproblemer i Grønland.

Efter en almindelig forudgående drøftelse med kyndige skolefolk i Grønland blev det første udkast til lovforslag forelagt Grønlands landsråd allerede i samlingen 1964, dernæst i den ekstraordinære samling i 1965, og på dette grundlag kom den meget livlige debat igang rundt om i Grønland. Problemerne blev på denne baggrund på ny endevendt og drøftet i landsrådet og endelig tiltrådt i den ordinære samling så sent som i oktober måned i fjor — ikke, som det ærede medlem hr. Dupont sagde, stort set med tilslutning fra landsrådet, men med enstemmig tilslutning fra landsrådet.

Man har fra visse sider — det gælder f. eks. hr. Holger Hansen — i første række beskæftiget sig med undervisningsprogets placering, grønlandsk i forhold til dansk, og ikke mindst hr. Lembourn uddybede ud fra ganske særlige motiver dette problem. Der har, når det drejer sig om undervisningsproget, grønlandsk i forhold til dansk, været gjort ihærdige forsøg på at skabe en stemning mod lovforslagets bestemmelser på dette område. Hr. Bækgaard kom ind på de indlæg i Grønlandsposten, som er blevet omdelt her i salen, og gav udtryk for, at han uden videre kunne tilslutte sig de synspunkter, der deri var givet udtryk for. Jeg vil gerne erindre om, at det drejer sig om optryk af artikler fra den 4. februar og den 4. marts i fjor, artikler, som er besvaret af den grønlandskfødte skoledirektør umiddelbart efter. Det er stærke ord, der anvendes, i hvert fald i den ene af de omtalte artikler, idet man simpelt hen anklager den